

บทที่ ๓

อุปกรณ์และวิธีการ

1. วัสดุและอุปกรณ์

1.1 นิ่งกดลง

หัวพันธุ์ว่านมหาลากที่มีขนาดเล็กเรื่องราว 2-15 ซม และช่องอกกว่ามหาลากที่มีระบบการพัฒนาของช่องอกต่าง ๆ กัน จากแปลงปลูกว่านมหาลากในสภานธรรัมชาติของศูนย์บริการการพัฒนาขยายพันธุ์ไม้ดอกไม้ผลบ้านไร่อันเนื่องมาจากพระราชนัดริ ว.ทางดง จ.เชียงใหม่

1.2 เครื่องมือและอุปกรณ์ในการศึกษาลักษณะทางลักษณะวิทยา และเนื้อเยื่อวิทยา

1.2.1 กล้องจุลทรรศน์สองตาแบบสเตอริโอ

1.2.2 กล้องจุลทรรศน์

1.2.3 มีดผ่าตัด

1.2.4 เช็มเชีย

1.3 เครื่องมือและอุปกรณ์ในการตัดชิ้นส่วนพืช เพื่อการศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา

1.3.1 เครื่องฝานเนื้อเยื่อ (rotary microtome) ของ Leitz wetzlar

1.3.2 ตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ 35°C และ 56°C

1.3.3 เครื่องอุ่นล็อต (hot plate)

1.3.4 แท่นไม้ขนาด $1.5 \times 1.5 \times 1.5$ ลบ ซม ต้มให้อุ่นตัวในพาราฟิน

1.3.5 กระเจกส์ไลต์ และกระเจกปิดส์ไลต์ (ขนาด 22×22 มม)

1.3.6 ขวดเก็บสำหรับข้อมูล (staining jar)

1.4 สารเคมีที่ใช้ในการเตรียมชิ้นส่วนพืชและสัตว์

1.4.1 น้ำยาที่ใช้ในการฆ่าเชลล์และรักษาสภาพเชลล์ (killing and fixing solution) ได้แก่ F.A.A. (Formalin - Aceto - Alcohol) มีส่วนผสมของสารเคมีดังนี้ (Johansen, 1940)

50% ethyl alcohol	90%
glacial acetic acid	5%
formalin	5%

1.4.2 น้ำยาที่ใช้ดึงน้ำออกจากเชลล์ (dehydrating solution)

ประกอบด้วย 95% ethyl alcohol absolute alcohol tertiary butyl alcohol (TBA) และน้ำกลิ้น โดยผสมไว้เป็นอัตราส่วน 4 ระดับ ตามวิธีของ Sass (1966) ซึ่งมีส่วนผสมดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 อัตราส่วนของสารเคมีในน้ำยาที่ใช้ดึงน้ำออกจากเชลล์

grade	95% ethyl alcohol (มล)	absolute alcohol (มล)	TBA (มล)	น้ำกลิ้น (มล)
70%	50	-	20	30
85%	50	-	35	15
95%	50	-	50	-
100%	-	25	75	-

grade	95% ethyl alcohol (มล)	absolute alcohol (มล)	TBA (มล)	น้ำกลิ้น (มล)
70%	50	-	20	30
85%	50	-	35	15
95%	50	-	50	-
100%	-	25	75	-

- 1.4.3 สารตัวกลางที่ใช้ผงเนื้อเยื่อ ได้แก่ paraplast
- 1.4.4 น้ำยาขัดเนื้อเยื่อให้ติดแผ่นไลร์ (adhesive) ใช้ albumin
- 1.4.5 น้ำยาทำให้เนื้อเยื่อใส่สะอาด (clearing reagent) คือ xylol
- 1.4.6 สีข้อมเนื้อเยื่อ ใช้สี Dalafield's haematoxylin ซึ่งมีส่วนผสม

ดังนี้ (Johansen, 1940)

alumunium sulfate	400	มก
haematoxylin	4	ก
95% ethyl alcohol	25	มก
methyl alcohol	100	มก
glycerol	100	มก

- 1.4.7 สารตัวกลางสำหรับปิดแผ่นไลร์ คือ Canada balsam

1.5 เครื่องมือและอุปกรณ์ในการศึกษาการปรับปรุงคุณภาพของช่องดอก

- 1.5.1 ห้องควบคุมอุณหภูมิ 2° 5° และ 10° ซ.

- 1.5.2 เครื่องวัดอุณหภูมิและความชื้น

- 1.5.3 เครื่องซั่งชันติดละเอียด

- 1.5.4 ชุดแก้วใช้เป็นเจกันในการทดสอบอายุการใช้งานของช่องดอก

1.6 สารเคมีที่ใช้ในการศึกษาการปรับปรุงคุณภาพของช่องดอก

- 1.6.1 น้ำตาลทรายขาว

- 1.6.2 8-hydroxyquinoline sulfate (8-HQS)

- 1.6.3 silver nitrate (AgNO_3)

- 1.6.4 aluminium sulfate ($\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 \cdot 8 \text{ H}_2\text{O}$)

- 1.6.5 citric acid

- 1.6.6 benzoic acid

- 1.6.7 kinetin

2. วิธีการทดลอง

ทำการศึกษาโดยแยกออกเป็น 3 งานทดลองคือ

2.1 การศึกษาขนาดของหัวพันธุ์ที่สามารถให้ดอกได้

2.1.1 การเตรียมตัวอย่างพืช

นำหัวว่านมทาลากที่อยู่ในระยะพักตัวที่มีขนาดเลี้นรอบวงตั้งแต่ 3-15

ซม. จัดแบ่งเป็นกลุ่มตามขนาดของเลี้นรอบวงคือ 3.1-5.0 5.1-7.0 7.1-9.0 9.1-11.0 11.1-13.0 และ 13.1-15.0 ซม. ขนาดละ 10 หัว มาทำการแกะ根ใน (scale) ที่ประกอบขึ้นเป็นหัวอกรากหัวชั้น ตรวจนับจำนวนชั้นของ根ในจนถึงส่วนกลางของหัว เมื่อหมดชั้น ของ ใบแล้วนำไปศึกษาได้กล้องส่องตามแบบสเตอริโอ ขนาดละ 5 หัว อีก 5 หัว นำไปศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา โดยวิธี paraffin embedding method (Johansen, 1940; Sass, 1966) โดยตัดเอาส่วนของยอดไปตั่งในน้ำยา F.A.A. และทำการ dehydrate ด้วย tertiary butyl alcohol ตามลำดับของ grade และ infiltrate ใน parafin oil และ paraplast ตามลำดับ หลังจากนั้นจึงนำไปทำการฝานเนื้อเยื่อ โดยใช้เครื่องฝานเนื้อเยื่อบรรบ มือหมุน และข้อมูลด้วยวิธี Dalafield's haematoxyline technique และนำไปศึกษาการเปลี่ยนแปลงของจุดเจริญปลายยอดภายใต้กล้องจุลทรรศน์

2.1.2 การบันทึกผล

ทำการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

2.1.2.1 จำนวนชั้นของ根ในต่อหัว

2.1.2.2 ลักษณะของยอดเป็นตาใบหรือช่อดอก

2.1.2.3 ความยาวของช่อดอก โดยวัดจากโคนถึงปลายของช่อดอก

สำหรับหัวที่สร้างช่อดอกแล้ว

2.2 การศึกษาผลของการเก็บรักษาหัวพันธุ์ที่มีต่อการพัฒนาของช่อดอก

นำหัวว่านมหาลาภที่อยู่ในระยะพักตัว มาคัดขนาดตามขนาดของเลี้นรองวงของหัว โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 7.1-9.0 9.1-11.0 11.1-13.0 และ 13.1-15.0 ซม แล้วนำหัวเหล่านี้ไปเก็บรักษาไว้ในตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ระดับอุณหภูมิ 5° และ 10° ซ. เปรียบเทียบกับการเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง ทุก ๆ สัปดาห์นำหัวพันธุ์ขนาดต่าง ๆ ที่เก็บรักษาไว้ในทั้ง 3 กรรมวิธีอุณหภูมิมาลับปัดทั้ง 10 หัว นำ 5 หัวไปศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางลักษณะวิทยาของช่อดอก และอีก 5 หัวนำไปปลูกเพื่อศึกษาการพัฒนาของช่อดอกในสภาพแปลงปลูกตามธรรมชาติ

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางลักษณะวิทยาของช่อดอกที่ใจกลางหัว ของหัวที่เก็บรักษาไว้ตามกรรมวิธีต่าง ๆ กัน ทำโดยนำหัวว่านมหาลาภขนาดต่าง ๆ ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5° และ 10° ซ. และอุณหภูมิห้องมาลับปัดทั้ง 5 หัว แกะ根茎ในของหัวออกทีละชิ้น เมื่อถึงส่วนของช่อดอกที่อยู่ที่ใจกลางหัว ทำการวัดขนาดของช่อดอกและลังเกตความผิดปกติอันอาจเกิดขึ้นระหว่างการเก็บรักษา

การศึกษาความสามารถในการออก และให้ดอกของหัวที่เก็บรักษาไว้ในกรรมวิธีต่าง ๆ ทำโดยนำหัวว่านมหาลาภขนาดต่าง ๆ ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5° ซ. 10° ซ. และอุณหภูมิห้องมาลับปัดทั้ง 5 หัว นำไปปลูกในแปลงทดลองในสภาพธรรมชาติ เพื่อทดสอบการให้ดอก

2.2.2 การบันทึกข้อมูล

2.2.2.1 ขนาดของช่อดอกในใจกลางของหัว โดยวัดความยาวจากโคนช่อดอกถึงปลายช่อดอก

2.2.2.2 ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงวันแห้งช่อดอก

2.2.2.3 ความยาวของช่อดอกในแปลงปลูกทดสอบ บันทึกในวันที่ช่อดอกอยู่ในระยะการพัฒนาที่ด้อยอยู่นาน ได้ 4 ดอกต่อช่อ

2.2.2.4 ลักษณะการผิดปกติอันอาจเกิดขึ้นเนื่องจากการเก็บรักษา

หัวพันธุ์

2.3 การศึกษาการปรับปรุงคุณภาพของชุดออกหลังการเก็บเกี่ยว

การศึกษานี้เป็นการทดลองตัดชุดออกกว่าنمมาจากแปลงปลูกในสภาพธรรมชาติในระยะการเก็บเกี่ยวต่าง ๆ กัน และนำมามาทดสอบคุณภาพของชุดออกในแจ้งกันที่บรรจุน้ำยาต่าง ๆ เพื่อจุดประสงค์ของการช่วยปรับปรุงคุณภาพการงานของดอกและการยืดอายุการใช้งานของชุดออกในแจ้งกัน

2.3.1 การศึกษาระยะการพัฒนาของชุดออกที่เหมาะสมในขณะเก็บเกี่ยวร่วมกับการใช้น้ำยาในการปรับปรุงคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว

ทำการตัดชุดออกมาจากแปลงปลูก โดยเก็บเกี่ยวชุดออกที่มีระยะการพัฒนาของดอกอยู่บนชุดออก แตกต่างกัน 3 ระยะ คือ

ระยะการพัฒนาที่ 1 ดอกย่อยในช่อบาน 1 ดอก (B1)

ระยะการพัฒนาที่ 2 ดอกย่อยในช่อบาน 2 ดอก (B2)

ระยะการพัฒนาที่ 3 ดอกย่อยในช่อบาน 3 ดอก (B3)

นำชุดออกที่เก็บเกี่ยวมาปักในแจ้งแก้ว ที่บรรจุน้ำยาที่มีล่วงผ่านของน้ำตาลรายขาว 4 ระดับคือ 0 2 5 และ 10 % โดยใช้ 8 HQS 300 สต๊ล เป็นสารยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ในทุกกรรมวิธีของน้ำยา

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design) โดยจัดลีบทดลองแบบแฟคทอรี่ (Factorial) จำนวน $3 \times 4 = 12$ กรรมวิธีโดยแต่ละกรรมวิธีมี 3 ช้า ช้าละ 3 ชุดออก

2.3.2 การศึกษาผลของน้ำยาสูตรต่าง ๆ ที่มีต่อคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว
ของช่องดอก

2.3.2.1 การทดลองผลของ AgNO_3 ระดับต่าง ๆ ในน้ำยาที่มี
ส่วนประกอบของน้ำตาล 10% และ 8-HQS 300 สตอล

ทดลองกับช่องดอกว่าวนมหาลาภที่มีระยะเวลาพัฒนาของดอกย้อยในช่องดอก
3 ระยะคือ B1 B2 และ B3

ใช้ AgNO_3 4 ระดับ คือ 0 25 50 และ 100 สตอล

ทำการวางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ โดยจัดลิ้งทดลองแบบแฟคทอเรียล จำนวน $3 \times 4 = 12$
กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมี 3 ชั้า ชั้าละ 3 ช่องดอก

2.3.2.2 การทดลองผลของ $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$ ระดับต่าง ๆ ในน้ำยา
ที่มีส่วนผสมของน้ำตาล 10% และ 8-HQS 300 สตอล

ทดลองกับช่องดอกที่มีระยะเวลาพัฒนาของช่องดอกระยะ B2 และ B3

ใช้ $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$ 3 ระดับ คือ 0 50 และ 100 สตอล วางแผน

การทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ โดยจัดลิ้งทดลองแบบแฟคทอเรียล จำนวน $2 \times 3 = 6$ กรรมวิธี แต่ละ
กรรมวิธีมี 3 ชั้า ชั้าละ 3 ช่องดอก

2.3.2.3 การทดลองผลของกรดซิตริกและกรดเบนโซอิก ระดับ
ต่าง ๆ ในน้ำยาที่มีส่วนผสมของน้ำตาล 10% และ 8-HQS 300 สตอล ในการช่วยปรับปรุงคุณภาพ
ของช่องดอก

ทดลองกับช่องดอกว่าวนมหาลาภที่มีระยะเวลาพัฒนาของช่องดอกระยะ B1
B2 และ B3 ใช้กรดซิตริก และกรดเบนโซอิก 3 ระดับ คือ 0 250 และ 500 สตอล

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ โดยจัดลีงทดลองแบบแฟคทอเรียล จำนวน $3 \times 2 \times 3 = 18$ กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมี 3 ชั้า ชั้าละ 3 ชุดตอก

2.3.2.4 การทดสอบผลของ ไคเนตินในน้ำยาที่มีส่วนผสมของน้ำตาล 10% และ 8-HQS 300 สตล ในการช่วยปรับปรุงคุณภาพของชุดตอก

ทดสอบกับชุดตอกว่า น้ำยาที่มีระดับการพัฒนาขั้นชุดตอกระยะ B2 B3 และ B4 (ระดับการพัฒนาที่ 4 คือ ชุดตอกที่มีดอกอยู่ในช่องบาน 4 ดอก) ใช้ไคเนติน 4 ระดับ คือ 0 30 60 และ 120 สตล วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ โดยจัดลีงทดลองแบบแฟคทอเรียล จำนวน $3 \times 4 = 12$ กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมี 3 ชั้า ชั้าละ 3 ชุดตอก

การทดลองทุก ๆ การทดลองใน 2.3 น้ำยาที่ใช้ทดสอบ ใช้น้ำกลันเป็นตัวทำละลาย ชุดตอกที่ได้รับการสุ่มเข้าไว้ในกรรมวิธีต่าง ๆ เมื่อจะทดสอบคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว ของชุดตอกในชุดแก้วบรรจุน้ำยาสูตรต่าง ๆ จะตัดก้านชุดตอกให้เหลือความยาว 50 ซม และโคนก้านตอกลงในชุดแก้วดังกล่าว ตั้งชุดแก้วไว้ในห้องปฏิบัติการ

การบันทึกผลการทดลองทุกการทดลอง ใน 2.3 บันทึกดังนี้

- 1) จำนวนดอกอยู่ที่สามารถได้กึ่งหมุดต่อชุด (ดอก)
- 2) จำนวนดอกอยู่ที่บานในช่องเวลาเดียวกัน (ดอก)
- 3) อายุการปักเจกันของชุดตอก (วัน)

เมื่อชุดตอกหมุดอายุการปักเจกัน ทำการสุ่มตัดส่วนโคน ส่วนกุลาง และส่วนปลายของก้านชุดตอก ยาวล่วงและประมาณ 5 มม กรรมวิธีละ 3 ตัวอย่าง นำไปศึกษาทางเนื้อเยื่อ วิทยา โดยวิธี paraffin embedding method (Johansen, 1940) เพื่อศึกษาลักษณะ ความเสียหายของก้านชุดตอก

2.4 การเก็บรักษาช่องดอกหลังการเก็บเกี่ยว

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมบ่วงวิธีการในการเก็บรักษาช่องดอกหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อรอการจำหน่าย

2.4.1 การเก็บรักษาช่องดอกที่อุณหภูมิ 2 °C ร่วมกับการทำพัลชิ่ง

ทดสอบกับช่องดอกว่าเมมพาลาทำที่มีระยะเวลาพัฒนาระยะ B1 B2 และ B3 โดยการแบ่งช่องดอกออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มนึงทำการพัลชิ่งด้วยน้ำยาที่มีส่วนผสมของ น้ำตาล 10% และ 8-HQS 300 สตอล เป็นเวลา 12 ชั่วโมง อีกกลุ่มนึงไม่ทำการพัลชิ่ง เพียงแต่แช่ก้านช่องดอกไว้ในน้ำกลันเป็นเวลา 12 ชั่วโมง เช่นกัน จากนั้นนำช่องดอกทั้ง 2 กลุ่มมาบรรจุห่อ ขันแรก ห่อด้วยแผ่นพลาสติกใส แล้วห่อทับด้วยกระดาษหันล้อพิมพ์ 2 ชั้นอีกครึ่งหนึ่ง เก็บรักษาช่องดอกในตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ระดับ 2 °C หลังการเก็บรักษาเป็นเวลา 0 2 และ 4 วัน นำช่องดอกออกจากตู้ เก็บรักษามาทดสอบคุณภาพของช่องดอกในชุดแก้วที่บรรจุน้ำกลัน วางแผนการทดลองแบบสุ่มบูรณา โดยจัดลีงทดลองแบบแฟคทอเรียล จำนวน $3 \times 2 \times 2 = 12$ กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมี 3 ชั้น ชั้นละ 3 ช่องดอก

2.4.2 การเก็บรักษาช่องดอกที่อุณหภูมิห้อง ร่วมกับการให้ก้านช่องดอกได้รับน้ำ ก่อนการเก็บรักษา

ทดลองกับช่องดอกที่มีระยะเวลาพัฒนา B2 และ B3 ทำการแบ่งช่องดอกที่มีความยาวของก้านช่องดอก 60 ซม ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มนึงนำไปแช่ก้านดอกในน้ำกลันเป็นเวลา 24 ชั่วโมง อีกกลุ่มนึงไม่แช่ก้านดอกในน้ำ เมื่อครบ 24 ชั่วโมง นำมาห่อเช่นเดียวกับใน การทดลองที่ 2.4.1 แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง นำช่องดอกออกมาทำการทดสอบคุณภาพภายหลัง การเก็บรักษา ในชุดแก้วบรรจุน้ำกลัน โดยตัดก้านช่องดอกทิ้งไป 10 ซม ก่อนจะแช่ก้านช่องดอกในชุดแก้วทดสอบ นำช่องดอกออกมาราบในชุดแก้วในวันที่ 0 2 และ 4 วัน ของการ เก็บรักษา วางแผนการทดลองแบบสุ่มบูรณา โดยจัดลีงทดลองแบบแฟคทอเรียล จำนวน

$2 \times 2 \times 3 = 12$ กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมี 3 ชั้น ชั้นละ 3 ช่องดอก ตั้งชุดเก้าหกดอนไว้ในห้องปฏิบัติการ และบันทึกผลการทดลอง ในลักษณะเดียวกันกับการทดลอง ใน 2.3

3. สถานที่ใช้ในการทดลองและรวบรวมข้อมูล

3.1 แปลงปลูกพืชทดลองของศูนย์บริการการพัฒนาและขยายพันธุ์ไม้ดอกไม้ผลบ้านไร่อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อ.หางดง จ.เชียงใหม่

3.2 ห้องปฏิบัติการภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

เริ่มทำการทดลอง เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2533 ล้วนสุดการทดลอง เมื่อวันที่ 31
ลิงหาคม 2534

จิรศิริ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved